

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૦, સંવત ૨૦૭૨ આસો વદ-૧૨,
પ્રસિધ્ય તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૬, ગુરુવાર
છુટક નકલ રૂ. ૫-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્યોતિર્માલા

ચિત્તે ચદીયે યદિ પાપિનોડપિ
વસાનિં કા પુણ્યકૃતાં કથેવ |
અનાવૃતાં યદ્ હૃદયાં વિશાલાં
તાં સદગુરું વલલભમત્ર વંદે ||

જેમના હૃદયમાં પાપીઓ માટે પણ સ્થાન છે, તો
પુણ્યશાળીઓનું તો કહેવું જ શું. જેમનું વિશાળ હૃદય (સર્વ
માટે) ખુલ્લુ છે, તેવા સદગુરું વલલભને હું વંદન કરુ છું.

કર્તૃપ્રયભાવં પ્રવિહાય યેન
નિષ્કામભાવેન કૃતાં સુકર્મ |
જ્ઞાનેન ભક્ત્યા ચ વિભૂષિતાં તાં
રમૂજિલાલાં સતતાં નમામિ ||

કર્તાં તારીકેનું અભિમાન છોડી જે મણે
નિષ્કામભાવનાથી સત્કર્મા કર્યા છે એવા જ્ઞાન અને ભક્તિથી
વિભૂષિત (ગુરુદેવ) રમૂજિલાલને હું નિરંતર પ્રણામ કરુ છું.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

પોતાના બે પુત્ર અને એક પુત્રી મળી ત્રણ બાળકો માટે તે વિચારના વમળમાં પડી ગઈ કે મારા બાળકો બચપણથી સુખ-વૈભવ અને લાડમાં ઉછર્યો છે અને જેને મારી નજરથી કોઈ દિવસ દૂર કર્યા નથી તે બાળકો સુખ અને દુઃખ કેવી રીતે વેઠી શકશે? કંગાલિયતમાં તેઓ કેવી રીતે દહાડા પૂરા કરશે? આમકરતાં કેટલોક સમય ગયા બાદ વિધિચક શ્રીધરના શિર પર ફરી વળ્યું અને થોડા સમયમાં શ્રીધર સાધારણ સ્થિતિનો બની ગયો. તેણે જેટલાં ધંધા કર્યા તે તમામમાં ખોટ આવવા લાગી. આમકરતાં ફક્ત ગુણસુંદરીના દાગીના બાકી રહેલા હતા, તે સિવાય તમામ મિલકત પાયમાલ કરી છતાં જેમ “હાર્યો જુગારી બમણું રમે” તેમ શ્રીધર પોતાની પાસેથી લક્ષ્મી જેમ જેમ ઓછી થતી દેખે તેમ તેમ આંખો મીંચી વધુ અવળા ધંધા કરતો રહ્યો અને એકદમ પાયમાલ થઈ ગયો. કુસંગી મિત્રોની સોબતથી તે એક કલબમાં દાખલ થયો. શ્રીધર કે જે સ્વખે પણ પરખીનો વિચાર કરતો ન હતો તે પરદારાના ફૂંદામાં પણ ફસાયો. જુગાર ખેલતાં તથા દારૂતારી પીવાનું ચાલુ કરી તે તેમાં મશગૂલ રહેવા લાગ્યો. છેવટે ગુણસુંદરીના તમામ દાગીના શ્રીધર લઈ ગયો અને જુગારમાં હારી ગયો, તો પણ તેણે કુસંગ છોડ્યો નહિ.

ગુણસુંદરી તથા તેના ત્રણ બાળકો ચાર ચાર દિવસના ભૂખ્યાં હતાં. તે હકીકત જોણેના પાડોશીએ જાણવાથી દયાની ખાતર તેણે મજૂર સાથે દાણા તથા દશ રૂપિયા મોકલી આપ્યા. ગુણસુંદરીએ સમય વિચારી તે સર્વ લઈ લીધું અને બાળકોને ખવડાયું પણ પોતે ખાદું નહિ. ગુણસુંદરીએ વિચાર કર્યો કે કંપની સરકારના વડા અમલદાર સાહેબ જો શ્રીધરને સમજાવે તો તે ઠેકાણે આવે, એમમાની તે તેની પાસે ગઈ. કંપનીના દયાળું સાહેબે શ્રીધરને બોલાવડાવી તેને ધાણું ધાણું સમજાવ્યો પણ તેણે સાહેબની પણ દરકાર ન કરી. સાહેબે ગુણસુંદરીને બોલાવી તેને રૂપીયા એકસો આપવા માંડ્યા પણ ગુણસુંદરીને લેવા ના પાડી અને કહ્યું કે :- મારા બાળકો અત્યાસ કરી સારી રીતે ઉછરી શકે તેવી કોઈ સંસ્થા તેમને રાખે એવી ભલામજા ચીઢી લખી આપો. એટલે સાહેબે કંપની સરકાર તરફથી ચાલુ થાયેલા મીશન અનાથાશમમાં આ છોકરાંને રાખવા પાદરી સાહેબ પર ચીઢી લખી આપી. તે લઈ

બળતા હદ્યે પોતાના બાળકોને મીશન અનાથાશ્રમમાં લઈ ગઈ અને તેના વડા પાદરી સાહેબને ચીછી આપી. તે પાદરી સાહેબે કહ્યું કે :- બેન ! તમારા બાળકો અહીં સુખેથી ઉછરશે તથા અભ્યાસ કરશે. અમારા આશ્રમમાં ઉછરતા બાળકોને અમારા ધર્મનું સારી રીતે જ્ઞાન પણ આપવામાં આવે છે, માટે ફીકર કરશો નહિ.

ગુણસુંદરીએ પૂછ્યું કે તમો બાળકોને હિંદુધર્મનું જ્ઞાન આપી તેમની પાસે હિંદુધર્મ પળાવશો ? ત્યારે ભલા પાદરીએ કહ્યું કે :- અમારે ત્યાં કોઈ પણ બાળક અમારા ધર્મ સિવાય બીજો ધર્મ પાળતું નથી. આથી ગુણસુંદરીએ પોતાના બાળકોને પોતાની સાથે લઈ પાછા ચાલવા માંડ્યું. પાદરી સાહેબે કહ્યું કે :- બેન ! બાળકોને અહીં સારી કેળવણી મળશે માટે પાછા શું કરવા લઈ જાઓ છો ? ત્યારે ગુણસુંદરીએ કહ્યું કે :- હું મારા બાળકોને પરધર્મનું શિક્ષણ લેવા આપને સોંપી શકીશ નહિ. અમારા હિંદુઓ હજુ શુષ્ણ હદ્યના બન્યા નથી તથા અમારા ધર્મની આજ્ઞા છે કે :- પોતાનો ધર્મ જ પોતાનું કલ્યાણ કરી શકે છે. પરાયો ધર્મ ચાલ્ય તેવો સારો લાગતો હોય પરંતુ તે ધર્મ કલ્યાણને બદલે અકલ્યાણ કરનાર છે. માટે દરેકે પોતપોતાની જાતિનો જે ધર્મ પાળતા હોય તેજ પાળવો ઉચ્ચિત છે. પાદરી સાહેબે કહ્યું કે :- બેન ! સર્વનો ઈશ્વર એક જ છે અને નામ જુદા જુદા છે. માટે મિથ્યા મતભેદ છોડો. ત્યારે ગુણસુંદરીએ કહ્યું :- આપનો ધર્મ પ્રસારવા આપ હજારો માઈલ દૂર વિલાયતથી પરદેશમાં આવ્યા છો અને અમને મતભેદ છોડવા કહો છો. તેના કરતાં આપ સાહેબ આપનો ધર્મ છોડી હિંદુધર્મ પાળી બતાવો; તો જ તમે ઈશ્વરને એક માનનારા છો એમજણાય. અમારી ગરીબાઈ અને આપની ગૃહસ્થાઈનો ખોટો લાભ લઈ અમારા ધર્મને તજવી અમોને અધોગતિમાં ન નાંખો એવી મારી આપને પ્રાર્થના છે, એમ કહી ગુણસુંદરી ચાલી ગઈ. પરંતુ પાદરી સાહેબને તેના વચ્ચનોની અસર રામબાળ સમાન થઈ ગઈ અને તે સાચી ધર્મટેકી દેવી છે, એમ જગ્યાયું.

ત્યારબાદ કેટલાક શ્રીમંતોની પાસે પોતાના બાળકો માટે મદદ માગવા ગુણસુંદરી ગઈ, તો કોઈએ કહ્યું કે :- મહેનત મજૂરી કરીને છોકરા ભણાવ. કોઈએ કહ્યું :- તારા છોકરાં અમારા પૈસે ભણીને તારું ભલું કરશે તેમાં અમારે શું ? કોઈએ

કહ્યું કે :- તારા ધણીને નોકરીએ વળગાડીને છોકરાં ભજાવ. કોઈએ કહ્યું કે :- ગરીબોને શા માટે છોકરાં જન્મતાં હશે ? કોઈએ કહ્યું :- તારા ધણીને પૈસા ઉડાવતાં કેમ અટકાવ્યો નહિ ? કોઈએ કહ્યું :- તારા છોકરાં અમારે ત્યાં મૂકી જા, તે અમારું કામકાજ કરશે અને પેટ ભરશે. કોઈએ કહ્યું :- તારા ધણીના પૈસામાંથી જે કાંઈ રાખી મૂક્યું હોય તે ખર્ચને ભજાવ. આ પ્રમાણે જુદા જુદા વાક્યાણો ગુણસુંદરીના હદ્યને સખત આધાત પહોંચાડ્યો. પરંતુ પોતે પતિ છતાં નિરાધાર દશામાં હોવાથી આ છોકરાંઓનો પિતા જે ડાખ્યો હતો તેજ દુર્ભુદ્ધિવાળો થવાથી ગુણસુંદરી છેવટે પોતાના ધર્મગુરુ પાસે જઈ મદદ માગવા લાગી. તો જે ગુરુએ ધર્મના નામે અને ધર્મદાના કામે પૈસા ઉધરાવીને ઘણાં નાણાં એકઠાં કર્યા હતાં; તેમજ શ્રીધર પાસેથી ધીમે ધીમે હજારો રૂપિયા જુદા જુદા બહાને ખેંચી લીધેલા હતા છતાં તે ત્યાગાશ્રમી ગુરુએ તેની દુર્દ્ધા દેખી મદદ કરવા ચોકખી ના પાડી.

ત્યારે ગુણસુંદરીએ કહ્યું કે :- મારા પતિના ધર્મદા આપેલા પૈસામાંથી તમે થોડા પૈસા પાછા આપ્યા હતા એમ સમજ કાંઈક મદદ કરો.

ત્યારે ગુરુએ જવાબ આપ્યો કે :- પૈસા આપતી વખતે તારી અને તારા પતિની અક્કલ ક્યાં જતી રહી હતી તે સત્ય અસત્ય સમજ્યા વિના પૈસા આપ્યા ? જો હું સાચો ત્યાગી હોત તો ત્યાગીના ધર્મ મુજબ પૈસાને સ્પર્શ પણ કરત નહિ અને ગામમૂકી પરગામમાં પગલું દેવાની તથા ધર્મશાસ્ત્રોને બાજુ પર મૂકી લોકોને ઉપદેશ કરવાની અમો વિના કારણ શા માટે મહેનત કરત ? મારે જેટલા પૈસા પેદા કરવાના હતા તેટલા યાત્રા જવાના બહાને, ગૌશાળાના બહાને, પાઠશાળાના બહાને, અનાથાશમના બહાને, વિધવાશમના બહાને, મંડળો ચલાવવાના બહાને, આંધળાં-લૂલાંને દાન કરવાના બહાને, યજ્ઞો કરવાના બહાને, મઠ-મંદિર અને ધર્મશાળા બાંધવાના બહાને પૈસા પેદા કરી લીધા છે.

ધર્મગુરુના વચ્ચનો સાંભળી ગુણસુંદરી ચક્કિત થઈ ગઈ તથા મૂંગા મોઢે પોતાના બાળકોને લઈ તે ત્યાંથી ચાલી નીકળી. નિરાશાના નિશ્ચાસ નાંખતી ગુણસુંદરીને રસ્તે ચાલતાં યાદ આવ્યું કે નહિ કિનારે આવેલ “સનાતન હિંદુ

અનાથાશ્રમ”માં શ્રીધરે ઘણી મોટી રકમો ધર્મદા કરી છે એમ વિચારી સનાતન હિંદુ અનાથાશ્રમમાં બાળકોને સોંપી દેવા લઈ ગઈ તો આશ્રમના મંત્રીએ આ ગરીબોને દેખી નોકર પાસે તેમને આશ્રમ બહાર કઢાવ્યાં.

આમ છતાં ગુણસુંદરીએ કહાવ્યું કે :- શ્રીધરની પત્ની આપને મળવા આશ્રમના દરવાજે બોલાવે છે. ત્યારે મંત્રી દરવાજા પાસે શ્રીમંત શ્રીધરની પત્નીને જોવા ગયા. ત્યારે ગુણસુંદરીએ કહ્યું :- હું પોતેજ શ્રીધરની પત્ની હાલ આ હાલતમાં છું. માટે મારા બાળકોને આપના આશ્રમમાં રાખો. મંત્રીએ તેમની કંગાલ દશાનો વિચાર કરી જવાબ આપ્યો કે મારે ત્યાં આપના બાળકોને રાખવાની જગા નથી.

તેથી ગુણસુંદરીએ કહ્યું કે ભાઈ ! મારા પતિએ આપની આ સંસ્થા ચલાવવા માટે ઘણા પૈસા ધર્મદા કર્યા છે. તે વાતને ભૂલી જઈ એક સમયે હજારો રૂપિયા દાન કરનારના બાળકોને તમે રાખવાની સ્પષ્ટ ના પાડો છો ?

મંત્રીએ કહ્યું :- બાળક દીઠ ખોરાકી અને પૌશાકીના દર માસે પચીસ રૂપિયા આ સંસ્થામાં અગાઉ ભરશો અને દર માસે એ રીતે ભરવા કબૂલ થશો તોજ બાળકોને રાખવામાં આવશે.

ત્યારે ગુણસુંદરીએ કહ્યું કે :- તમે આખ્યાનો કહી કીર્તનો કરી ગરીબ અને અનાથ બાળકોને માટે ધર્મદાના લીધેલા પૈસા ક્યાં ગયા કે લોકોની પાસે બાળકોના ખર્ચના પૈસા માંગો છો ? તમારો નામધારી આશ્રમ, અનાથાશ્રમ નહિ પણ દ્રવ્યાશ્રમ છે.

ગુણસુંદરી હવે સ્પષ્ટ સમજ શકી કે હિંદુ સમાજ દિનપ્રતિદિન અધોગતિના માર્ગ જઈ રહ્યો છે અને પ્રપંચમાં છેતરાઈ રહ્યો છે. કારણ કે હાલના હિંદુ ધર્મરક્ષકો પોતે જ પૈસાના પૂજારી બન્યા છે અને ધર્મના નામે જનસમાજને છેતરી રહ્યા છે. કેટલાક સમય બાદ ગુણસુંદરી છેવટે મીશન અનાથાશ્રમમાં પોતાના બાળકોને મૂકવા ગઈ.

પાદરી સાહેબ ગુણસુંદરીને ઓળખી કાઢી કે પોતાના ધર્મ માટે બાળકોને લઈ ચાલી જનાર બાઈ પાછી આવી છે. તેથી પાદરીએ પૂછ્યું કે :- બેન ! કેમ બાળકોને

ફરીથી મૂકવા આવ્યા છો ? આ વચન ગુણસુંદરીને વજધા સમાન થઈ પડ્યું. તેને ઓછું આવ્યું કે જ્યારે મારી દુર્દશા આવી અને બાળકોનો પિતા વજહદયી થઈ પાપમાર્ગ ચાલ્યો જતાં આ બાળકોનું પોષણ કરતો નથી, ત્યારે બાળકોને અનાથાશ્રમમાં મૂકવાનો વખત આવ્યો. મારા પવિત્ર ધર્મને જાળવવા પહેલાં મેં પાદરી સાહેબને કટુ વચનો કહ્યાં હતાં અને હિંદુતા પર વિશ્વાસ રાખી હું પાછી ચાલી ગઈ હતી. પરંતુ જ્યારે મારે પાછા આવવું પડ્યું છે ત્યારે મારે આ વચન સાંભળવું પડે છે. એમ વિચારી રડવા લાગી અને રડતાં રડતાં જવાબ આપ્યો કે : સર્વ પ્રકારે નિરાશ થઈ મારા બાળકો આપને સોંપવા આવી છું. હું એક સમયની લક્ષાધિપતિની પત્ની હાલ કંગાળ દશામાં ઊભી છું. ઘડીભર પણ મેં મારા બાળકો મારાથી વિભૂટાં પાડ્યાં નથી તથા એક દિવસ માટે પણ તેમને કોઈને સોંપતી ન હતી, તે બાળકોને મારી આંખ આગળથી દૂર કરવા આપના શરણમાં સોંપી જાઉં છું. પછી તમને યોગ્ય લાગે તો ધર્મભાષ્ટ કરજો યા સુખી-દુઃખી કરજો. ચાલ્ય તો જિવાડજો કે મારજો, હું તો પ્રભુના વિશ્વાસે તેમને તમારી પાસે છોડી જાઉં છું; એમ કહી ચાલવા માંડ્યું.

આ પ્રેમાળ વચનોએ પાદરીનું હૃદય કોમળ બનાવી દીધું. તેથી પાદરીને દયા ઊપજ અને કહ્યું કે :- બેન ! સુખરૂપે જા. જો હું સાચો પાદરી હોઈશ તો તારા બાળકોને મારા પેટના બાળકોની પેકે રાખીશ અને હિંદુધર્મથી કોઈ રીતે ભષ્ટ થવા દઈશ નહિ, માટે તું શાંતિ રાખજો.

આ સમયે ગુણસુંદરીને અથાગ દુઃખમાં સુખની ઘરી આવી. તે પાછું વળી વળીને પોતાના બાળકો સામે જોઈ આંખમાં આંસુ સાથે ચાલી ગઈ. તે પછી ગુણસુંદરી ભૂખ અને દુઃખમાં રિબાતી રહી. એક તરફ પોતાના પતિનો દુરાચાર અને સ્વર્ગસમાન સંસારના સત્યાનાશનું દુઃખ અને બીજી તરફ પોતાના બાળકો નિરાધાર દશામાં હોવાથી તેના વિયોગનું દુઃખ એમચારે દિશાથી તેનું હૃદય બળી રહ્યું હતું. એમ કરતાં થોડા સમય પછી તેને કેટલાક રોગો ઉત્પન્ન થવાથી તેનું મરણ થયું.

ગુણસુંદરીના મરણની ખબર શ્રીધર વેશ્યાને ત્યાં હતો ત્યાં એક તેના પાડોશીએ આપી છતાં તે આવ્યો નહિ. પાડોશી તથા ન્યાતના માણસોએ મળી તેના

શબની અંતિમવિધિ કરી. વિષયાંધ શ્રીધરને વેશ્યાની વાળી સાંભળવાનું સખત તાન લાગ્યું હતું; જેથી તેને કોઈપણ દુઃખની દરકાર ન હતી અને સર્વ પ્રકારે પાયમાલ થવા છતાં તેની આંખ ઉઘડી નહિ. છેવટે કુસંગમાં અને દુરાચારમાંજ તે કમોતે માર્યો ગયો. તેનું શબ અભિનિસંસ્કાર પણ પામી શક્યું નહિ.

આ પ્રમાણે પાપની લક્ષ્મીની એક ચિનગારીએ શ્રીધરના સ્વર્ગ સમાન સંસારને સળગાવી મૂક્યો.

આ દષ્ટાંત પરથી એટલું સમજવાનું છે કે જેમ મદિરાપાનથી બુદ્ધિશાળી પણ બેભાન બને છે, તેમ પાપમય લક્ષ્મીના સ્પર્શથી પુણ્યાત્મા પણ પાપાત્મા બને છે. માટીના કાચા ઘડામાં પાણી ભરી રાખ્યું હોય તે ઘડાને કાંકરી મારવાથી ઘડાને ફૂટી જતાં તેમાંના જળને જતું રહેતા વાર લાગતી નથી, તેમ પુણ્યબળના કાચા ઘડાને તથા તેમાં પાણીરૂપી રહેલી પવિત્ર નીતિની લક્ષ્મીને કાંકરીરૂપી પાપની લક્ષ્મીનો સ્પર્શ થવાથી પવિત્ર સુખકર લક્ષ્મીને ચાલી જતાં વાર લાગતી નથી જેમ પવિત્ર દૈવી આત્મા અપવિત્ર વસ્તુઓથી દૂર રહે છે તેમજ દૈવી લક્ષ્મી આસુરીલક્ષ્મીથી સદૈવ દૂર રહે છે. પવિત્ર લક્ષ્મીના શતાંશ ભાગની પાપીષ લક્ષ્મી પવિત્ર લક્ષ્મીના સમૂહને પાપીષ બનાવી દે છે અને તે પાપીષ લક્ષ્મી પુણ્યમાર્ગની અથાગ લક્ષ્મીને લઈને છેવટે ચાલી જાય છે. જેથી પાપની લક્ષ્મીનો સ્પર્શ કદાપિ થવા દેવો જોઈએ નહિ. અર્થાત્ પોતાના સગાંવહાલાંની નખોદિયા મિલકતો લેવાની તથા લોકોની મિલકતોના ટ્રસ્ટી યા વહીવટદાર બની તેમાંથી કાંઈપણ લેવાની આશા કોઈએ રાખવી જોઈએ નહિ. હરામની વારસાની મિલકતો ખાવાની જ્યારે મનુષ્યમાં ભાવના થાય છે ત્યારે વગર મહેનતે ઘણો મોટો લાભ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે, પરંતુ તે મિલકતના વારસા લેનારા એમનથી વિચારતા કે આ નવારસી લક્ષ્મી જેના તરફથી મને મળે છે, તેનું પોતાનુંજ તે લક્ષ્મીએ સારું કર્યું નથી તેમજ તે લક્ષ્મી જેની પાસેથી આવે છે તેનું અને તેની આસપાસનાઓનું બગાડતી આવી છે, તે હવે મારે ત્યાં શું સુખ આપવા આવતી હશે? અહીં દરેકે સમજવું જોઈએ કે તે બીજે જેવું કરતી આવી છે તેથી વધુ ખરાબ દશા કરવા માટે જ તે આવતી હોય છે. આવા વારસા વિષે કહેવામાં આવ્યું છે કે:-

છ્યા

કરે પરાયી વેઠ, પેટ ભરે ઓશિયાળો;
 કરે બૈરાંના કામ, ખાય ખર સમ બહુ ગાળો.
 વેઠ દુઃખ અમાપ, મહેણાં ને મારજ ખાયે;
 ધુવે લૂગડાં આપ, પાપ કરવા તૈયાર થાયે.
 બહોળે જઈ મળમૂત્ર, વણ બાપને બાપા કરે;
 પછી હોય તકદીર, તો ભાગ્યે વારસો મળે. ૧
 વારસો લઈ ખુશ થાય, સદા રડવાને માટે;
 વારસો લઈ ખુશ થાય, સદા લડવો માટે.
 વારસો લઈ ખુશ થાય, વાંજિયા રહેવા માટે;
 વારસો લઈ ખુશ થાય, નિર્વિશ બનવા માટે.
 વિત, વનિતા, વેપાર, વારસાથી રહેતા નથી;
 રહ્યો વારસો જો પાસ, તો ખાનાર રહેતા નથી. ૨
 વારસાની મિલકત, જાય ત્યાં દુઃખજ આવે;
 વારસાની મિલક, સુખીને શૂળી ચઢાવે.
 વારસાની મિલકત, દેખીને મૂઢ મકલાયે;
 વારસાની મિલકત, પોતાનું સંગ લઈ જાયે.
 નહિ પુષ્ય નિશાન, પાપસ્થાન એ વારસો;
 નિરાધાર કરનાર, વિનાશ મૂળ એ વારસો. ૩
 ('વલ્લભ નીતિવિજ્ઞાન'માંથી)

માટે હરામની મિલકતો ખાવા કરતાં પ્રભુ જે વખતે જે સ્થિતિમાં રાખે તેમાં સંતોષપૂર્વક આનંદથી રહેવું. તથા મોહ, લોભ અને લાલચ મૂકી પોતાની સાચી મહેનતથી પવિત્ર લક્ષ્મી પેદા કરી નીતિમય જીવન ગાળવું, તે દરેક મનુષ્યની પહેલી ફરજ છે. કારણ કે પાપમાર્ગ લક્ષ્મી મળે છે તેમાં સુખ કરતાં સેંકડો ઘણું દુઃખ રહેલું હોય છે. લોભ લાગતાં મનુષ્ય પાપમાર્ગ પણ લક્ષ્મી મેળવવા ઈચ્છે છે પણ તે રીતે મેળવેલી લક્ષ્મી પાપનો ભંડાર હોય છે અને તે મેળવનારને આખરે તે પાયમાલ કરી નાંબે છે.

પાપ તણો - એ રાગ.

પાપતણો ભંડાર, લક્ષ્મી, પાપતણો ભંડાર;

સુખનું સ્વખનું દીસે દિન ચાર, એની માયાના રંગ અપાર. લક્ષ્મી. ટેક
સુખ બતાવી દુઃખ બોલાવે,

ઘડી હસાવે ઘડી રડાવે; અંતે શોક દેનાર. લ. ૧

એક દિન સૌથી ઊંચે ચઢાવે,

આંખ છતાં એ અંધ બનાવે; અંતે વિનાશ કરનાર. લ. ૨

વીજ સમયમકી ચિત્ત ચમકાવે,

દયા દીનતાને મનમાં ન લાવે; અંતે વિનાશ કરનાર. લ. ૩
પુષ્યાત્મા પાસે પાપ કરાવે,

વિષય વિકારે મન જિલાવે; ધર્મ કર્મ તજાવનાર. લ. ૪

અણિમુનિના મન ચળાવે,

વ્યાસ બ્રહ્માનું ભાન ભુલાવે; આખર નર્કનું દ્વાર. લ. ૫

લક્ષ્મી કોઈપણ જીવને સુખ આપતી જ નથી. જેમક્રમ ઉપર અથાગ જળ
રેડવા છતાં તેના પર એક ટીપું માત્ર પણ જળ ટકી શકતું નથી, અર્થાત્ જળ
કુમળપત્રને કાંઈપણ અસર કરી શકતું નથી, તેમવૈરાગ્યના વચનો જગતની
જંજાળમાં જૂકી રહેલા જીવાત્માઓને લેશ પણ અસરી કરી શકતા નથી અને
લક્ષ્મીમાં તલ્લીન બની તેઓ લક્ષ્મી માટે અહોનિશ દોડધામકર્યા કરે છે. લક્ષ્મી
મેળવવા ગામ, પરગામ, દેશ, પરદેશ આથડી આથડીને મનુષ્યો અનેક પ્રકારે
પાપ-પ્રપંચ કરીને લક્ષ્મી પેદા કરે છે. પરંતુ તેઓ વિચારતા નથી કે પુત્ર, પ્રેમદા અને
પૈસો પળવારમાં નાણ થતાં વાર લાગવાની નથી. અમૃત્ય સમય ગુમાવી રહેલા તથા
પૈસો પૈસો જપી રહેલા પામર મનુષ્યો ઉત્તમજિંદગીમાં પૈસા માટે પાપાચારો કરતી
વખતે વિચારતાં નથી કે:-

(વધુ આવતાં અંકે)

૨૦૧૭ના વર્ષ માટે ચેતવણી લવાજમ ભરવા બાબતે સૂચના

આથી ચેતવણી માસિકના દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે કે તે ચેતવણી માસિક ૨૦૧૭ના વર્ષ માટેનું લવાજમ લેવાનું ચાલુ હોવાથી દરેક ગ્રાહક ભાઈ-બહેનોએ પોતાનું લવાજમ નિયુક્ત પ્રતિનિધિઓને ત્યાં સમયસર ભરાવી હેવું.

(લવાજમ ભરવાની છેલ્લી તા. ૩૧-૧૨-૨૦૧૬ છે,

ત્યારબાદ લવાજમ સ્વીકારવામાં આવશે નહીં.)

લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલવાનું એર્ઝેસ :-

ચેતવણી કાર્યાલય, શ્રીવલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.

વાર્ષિક લવાજમરૂપ.૭૦/- તથા આજુવન લવાજમ રૂ. ૧૫૦૦/-

લવાજમ સ્વીકારવા અંગે નિયુક્ત કરેલ પ્રતિનિધિઓ :-

(૧) શ્રી ઊંકારેશ્વર મંડિર, દે. શ્રી વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૮.	(૧૦) શ્રી છાકુમાર વલ્લભભાઈ મહેતા દે. મોટીનેહર પાસે, મુ.પો. વાંસકુઈ, વાચા-કરચેલિયા, તા.મહુવા, જી.સુરત.
(૨) વલ્લભ માનવોધ્યારક મંડળ વલ્લભાશ્રમ, મુ.પો. અનાવલ, તા. મહુવા, જી. સુરત.	(૧૧) શ્રી છિતુભાઈ ખુશાલભાઈ પટેલ દે. રામબાગ સોસાયટી, અસ્તાન રોડ, મુ.પો. બારડોલી, જી.સુરત.
(૩) શ્રી ઉત્તમભાઈ જેસીંગભાઈ પટેલ મુ.પો. ખટાણા, વાચા-અંબાતલાટ, તા. ધરમપુર, જી. વલસાડ.	(૧૨) શ્રી હરીશભાઈ મગનભાઈ પટેલ મુ.પો. અટગામ, તા.જી. વલસાડ.
(૪) શ્રી બાળુભાઈ ઉક્કડભાઈ નાયક દે. પટેલ ફળિયું, મુ.પો. આછવણી, તા. ચીખલી, જી. નવસારી.	(૧૩) શ્રી પ્રતાપભાઈ કુંવરભાઈ રાજપુત દે. વજુરફળિયા, નવી પોસ્ટની સામે, મુ.પો. માંડવી, તા. માંડવી, જી. સુરત.
(૫) શ્રી મગનભાઈ આર. કાંઠડોળિયા પ્રાથમિક શાળા, મુ.પો. શામગાહાન, તા. આછવા, જી. ડાંગા.	(૧૪) શ્રી પ્રેમાભાઈ એમ. પટેલ સેકટર-૭, બ્લોક નં. ૧૨૦/૨, ચૌધરી સ્કૂલની સામે, ગાંધીનગર.
(૬) શ્રી ઈશ્વરભાઈ સુરજુભાઈ વસાવા દે. પરોઢા હાઉસની બાજુમાં, મુ.પો. સોનગાઠ, જી. સુરત.	(૧૫) શ્રી ધનસુખભાઈ રામભાઈ પટેલ દે. કૃષ્ણાંજુજ સોસાયટી, કચેરીની પાછળા, તા. વાંસદા, જી. વલસાડ.
(૭) શ્રી ભુપેન્દ્રસિંહ જશુલભાઈ સોલંકી મુ.પો. નરોલી, તા. સેલવાસ, જી. દાદરાનગર હવેલી.	(૧૬) પ્રમોદભાઈ નાનુભાઈ પટેલ ગુજરાતી શાળાની સામે, મુ.પો. પરીયા તા. પાટડી, જી. વલસાડ વાચા ઉદવાડા
(૮) શ્રી કંચનભાઈ મંછુભાઈ પ્રજાપતિ દે. પ્રજાપતિ મહોલ્લો, મુ.પો. મોટીવેદ, તા. ચોરાસી, જી. સુરત, વાચા કતારગામ.	(૧૭) રમેશભાઈ રસમાભાઈ ચૌધરી મુ.પો. વ્યારા, તા. વ્યારા.
(૯) શ્રી અરવિંદભાઈ સી. લાડ એ-૮, દેવ્યાની એપાર્ટમેન્ટ (એમ.જી રોડ) બોર્ડિંગલી પૂર્વ, મુંબઈ-૬૬.	(૧૮) જગુભાઈ છગાનભાઈ આહીર મુ.પો. નાની દેવસર, તા. ગાંગાદેવી, જી. નવસારી.

છુટક નકલ રૂ. ૫૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૬૦૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

❖ સદ્ગુરુ એવું અદ્ભુત સ્વરૂપ હોય છે કે જેમ પ્રભુ સર્વાત્માભી હોવા છતાં, કોઈના અંતરની વાત કહેતા નથી, સર્વ શક્તિમાન હોવા છતાં કાંઈ સામર્થ્ય અગાર શક્તિ બતાવતા નથી, તેમ સદ્ગુરુ પણ પોતામાં અનંત શક્તિ હોવા છતાં કાંઈ જ બતાવતા નથી. આ રીતે પ્રભુ અને સદ્ગુરુનું સાખ્ય સમજુ શકે અને પૂર્ણ રીતે શિષ્યધર્મ પાળે તે જ તેમની કૃપા-દયા અને આત્મિક સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

❖ પ્રભુ કોઈને જવાબ આપતો નથી. ત્યારે સદ્ગુરુ જેને પોતાનો ગણે તેને પૂર્ણ સાચો જવાબ આપે, પરંતુ જો કોઈ બુદ્ધિયાતુર્ય વાપરે, તો પુછનારની ઈચ્છાનુસાર જવાબ આપે. આથી તે મનુષ્યમાં અહૃતું આવે, કુલાય અને ઊંચો ચઠીને એવો પણડાય કે કદી કાળે અનંત દુઃખની બહાર નીકળી શકે નહિં અને સન્માર્ગ જઈ શકે નહિં.

વર્ષ-૧૨, અંક-૧૦, સંવત ૨૦૭૨ આસો વદ-૧૨, ગુરુવાર ૨૭-૧૦-૨૦૧૬

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી	: જ્યવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮. દ્વારાતા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૬ના રોજ પ્રસિધ્ય કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય	: વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ	: ભવાની ઓફિસેટ, ૩/૨૦, કેલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.